

Генетичний код пам'яті

...Першого січня 1817 року вийшов перший номер газети "Харьковские известия", яку видавали професори Харківського Імператорського університету. Газета - це, насамперед, ЛЮДИ. Ми згадуємо їх із вдячністю і низько вклоняємося їхній пам'яті. Пожовклі сторінки підшивок і сьогодні відгукуються до нас їх голосами... Тисячі людей зберігали, розвивали, підтримували, вдосконалювали університетську газету. Газета нашої університетської спільноти - генетичний код пам'яті. Чим ми жили і як жили? Що нас хвилювало і надихало, бентежило і непокоїло, наповнювало душу сумом і радістю. Газета - це і ми з Вами сьогодні...

На світі все підвладне ЧАСУ.

Та серця пам'ять не спинить.

Сховав літопис юність нашу...

Застигла в слові кожна мить...

Писав для рідного «Харківського університету» світлої пам'яті Яків Петрович Ніколенко. ...І найпопулярніша наша рубрика «Зупинена мить». Та біжать літа озиминою, і сьогоднішня дата дає нам змогу ще раз осмислити - ХТО ми, ЗВІДКИ ми, де наше коріння, куди ми йдемо і в ім'я чого і для кого працюємо. Ішов час, газета Харківського університету змінювала формат, неодноразово змінювала назву від "Харьковских известий" до "Робітника освіти", "Іновця", "Сталінських", "Робітничих кадрів". "Харківський університет". Летить ЧАС! 200 років позначені досягненнями і нагородами. З нагоди 190-річчя від дня виходу першого номера газети Харківського університету "Харьковские известия" газета "Харківський університет" нагороджена ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ Державного Комітету у справах преси, телебачення та радіомовлення України. Із першого січня 2007 р. ми постійно зустрічаємося із цим написом на логотипі нашої газети. У травні 2007 газета взяла участь у першій Міжнародній науково-практичній конференції у м. Запоріжжя «Студентські мас-медіа: реалії та перспективи розвитку», де була названа другою вузівською газетою України, поступившись лише Львівській поліграфії. Навесні 2015 р. НСЖ України визнала газету Каразінського університету кращим регіональним виданням. Навесні 2013 р. вийшов ювілейний 4000-й номер нашого видання... Сьогодні ми виходимо форматом А3, двічі на місяць, тиражем 2000 екз. Ми вдячні всім за добрі слова про газету у ці ювілейні дні. Ми вдячні за слова критики - значить ми для Вас не байдужі...

Газета - це інформація, це голос нашого університетського загалу, нашої університетської спільноти. Особливість нашої газети в тому, що вона стала необхідною формою університетської пам'яті, літописом найважливіших університетських подій. У всі часи газета була на передньому плані. Перша на Слобожанщині газета "Харьковские известия". Вперше за 175 років було опубліковано "Церемоніал відкриття Харківського Імператорського університету". Вперше Харківський університет відправив у далекому 1956 р. на Цілину під керівництвом В. І. Астахова студентський будівельний загін. Газета вперше підняла проблему діяльності загону «Комунар» і спорудження пам'ятника студбатівцям, тримала це на пульсі... Ми першими опублікували наш Гімн та Герб Харківського університету. Вперше на Україні в 1961 р. народився в Харківському університеті Факультет Громадських професій. І газета на чолі із Лолою Мойсеївною Межовою цей факультет підтримувала і розвивала. Відбудова Головного корпусу: всю його історію відшукаєте на сторінках університетської газети. Перелік таких справ на наших шпальтах - безкінечний.

Сьогодні газету роблять наші наймолодші колеги - студенти - дружній колектив однодумців під турботливою опікою Громадської ради. Ми сильні Вашою, шановні друзі, увагою і зацікавленістю. Це Ви телефонуєте, пишите, заходите, радите, критикуєте... Щире спасибі усім за це. Ми знаємо, що немає меж досконалості. І ми працюємо над кожним рядком і порадою, чесно і з любов'ю на славу рідного університету. І для ВАС.

О. НЕРУХ, головред «Харківського університету».